

БОРИС ПОДРЕКА (BORIS PODRECCA)

Борис Подрека, архитекта и уметник, поникао у Средњој Европи баштини њену историјску и уметничку традицију. Одраста у вишејезичној средини и ствара у мултикултурном амбијенту на простору између Београда и Љубљане, Трста и Венеције, Беча и Штутгарта. Параметри његовог рада вуку корене из теорије архитектуре Земпера, Бетхера и Виоле де Дика.

Под утицајем Вагнера и Плечника, он тематизује носећу конструкцију и материјалност, технику просторних слојева учи од Лоса, а нематеријалне карактеристике светлости изучава током својих дугих путовања по Оријенту.

Путем њему својствене поетике разлика, током свог готово пет деценија дугог архитектонског стваралаштва, Подрека напредује на свом потпуно личном путу који се манифестује кроз снагу израза бројних међународних остварења у осам европских држава, као и у Кини.

Његове пројекте не карактерише у први план истурени симболизам, већ он доводи у везу формалне специфичности са темом и контекстом, чиме успева да наметне њихов властити, *нови идентитет*. Анализом елемената који већ постоје на лицу места успева да створи свој специфичан архитектонски одговор.

БОРИС ПОДРЕКА

- Основна школа, гимназија и матура у Трсту, Италија,
Студије архитектуре на Техничком Универзитету у Бечу и на Академији
ликовних уметности у Бечу
1968. Дипломирао у мајсторској класи професора доктора Роланда Рајнера
од 1982. Гостујући професор у Трсту, Љубљани, Марибору, Лозани, Паризу, Венецији,
Филаделфији, Лондону, Бечу, Харвард-Кембриџу (Бостон)
- 1988-2006. Редовни професор на Универзитету у Штутгарту
Директор Института за теорију простора и архитектонско пројектовање
1986. Награда „Chavalier des Arts et des Lettres“, Париз, коју му је уручио председник
Француске Франсоа Митеран (François Mitterand)
1990. Награда града Беча за културу из области архитектуре
1992. Награда Јоже Плечник, Љубљана
1996. Почасни члан Савеза немачких архитеката
1997. Сребрно одликовање (silbernes Ehrenzeichen) за заслуге федералне јединице
Беч
1997. Nagrada „Premio San Giusto d’oro“, Трст
2000. Почасни докторат Универзитета у Марибору
2003. Награда „Il Principe e l’ Architetto“, Милано

- 2004. Златно одликовање (goldenenes Ehrenzeichen) за заслуге федералне јединице Беч
- 2005. Награда „Mastro della pietra“, Верона
- 2006. Награда „Maks Fabiani“, Штанјел
- 2008. Почасни докторат Универзитета уметности у Београду
- 2008. Награда за архитектуру „Virgilio d’ Oro“, Мантова
- 2008. Иностранни члан Српске академије наука и уметности
- 2010. Награда „Internazionale Sebetia-Ter per Architettura“, Напуљ
- 2010. Награда „Evropejc leta“, Љубљана
- 2012. Европска награда за урбани јавни простор 2012. (у тиму). Барселона
- 2013. Награда PIDA Premio Internazionale di Architettura, Ишија
- 2019. Званичан члан реда Ufficiale dell’ ordine della Stella d’ Italia за заслуге Италије